

Nr.S.57/51

41 - Pułtusk, dnia 18. września 1951r

ARREST

A K T O S K A R Ż E N I A

p-ko

1. CZESŁAWOWI JASINSKIEMU, osk. z art.1 p.2 Dekretu z dn.
31 sierpnia 1944r. i art.2 Dek-
retu z dnia 31 sierpnia 1944r.

/środek zapobiegawczy - areszt tymczasowy od dnia 26.V.1951r.K-20/

2. CZESŁAWOWI CHIMKOWSKIEMU, osk. z art.2 Dekretu z dnia
31 sierpnia 1944r.

/środek zapobiegawczy - areszt tymczasowy od dnia 26.VII.1951r. do
dnia 17.VIII.1951r. i od dnia 31 sierpnia 1951r. K-45,52 i 62/

dozw. M.O.b. str. 74
O s k a r ż a m :

Wyższo
nakaz Wł. Miemia Chimkowski 25.5.51
wotumny 26 I 52 - str. 80

1. CZESŁAWA JASINSKIEGO, s. Józefa i Marianny, ur.18.X.1902r. w Ciep-
linie, gm. Czowo, pow. pułtuskiego, zam. w Paw-
łowie, gm. Waplewo, pow. Ostróda, wój. Olsztyn,
rolnika, posiada 6,8 ha ziemi, pochodzenia
chłopskiego, wykształt. 4 kl. Szk. Powsz., żonatego,
3 dzieci dorosłych,

o to, że

- I. w roku 1944 w czasie okupacji niemieckiej we wsi Dzierżenin, pow.
pułtuskiego idąc na rękę władzy państwa niemieckiego oskarżył przed
żandarmerią niemiecką Mariannę Runo o udzielenie schronienia kobie-
cie narekowości żydowskiej wskutek czego Marianna Runo została aresz-
towana i osadzona w obozie zagłady w Oświęcimiu, skąd więcej nie po-
wróciła.

Czyn powyższy stanowi zbrodnię przewidzianą w art.1 p.2 Dekre-
tu z dnia 31 sierpnia 1944r.

- II. w tymże czasie i miejscu idąc na rękę władzy państwa niemieckiego
zameldował komisarzowi niemieckiemu o tym, że Edward Król zabił dla
własnego użytku większego wieprza niż wynikało z zezwolenia wydanego
przez komisarza, wskutek czego mięso zostało zabrane, a Król został
pobity przez tegoż komisarza.

o to, że

IPN
BUIAD
Warszawa

44,6

III. w czasie i miejscu wskazanym w p.I aktu oskarżenia idąc na rękę władzy państwa niemieckiego doręczył kartkę otrzymaną od Czesława Jasińskiego do żandarmerii niemieckiej z wiedzą, że na kartce tej jest donos na Mariannę Runo o przechowywaniu przez nią kobiety narodowości żydowskiej, wskutek czego przyczynił się do aresztowania Marianny Runo.

Gzyn powyższy stanowi zbrodnię przewidzianą w art.2 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944r.

Na zasadzie art.17 i 20 K.P.K. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Wojewódzki w Warszawie.

K-17

K-44

U Z A S A D N I E N I E

=====

K-9,11 Podczas okupacji niemieckiej we wsi Ciepielin, gm Gzowo,

36,37, pow. pułtuskiego ukrywała się kobieta narodowości żydowskiej.

38,40, W roku 1944 sołtys tejże wsi Czesław Jasiński napisał

41. kartkę do żandarmów donosząc w niej, że mieszkanka wsi Ciepie-

K-11

K-7

K-36

K-37

K-38

K-39

K-5

K-40

K-41

lin Marianna Runo przechowuje kobietę narodowości żydowskiej. Kartkę tę w zapieczętowanej kopercie przesłał za pośrednictwem Czesława Chimkowskiego do posterunku żandarmerii niemieckiej. Chimkowski wiedział o tym, że na kartce otrzymanej od Jasińskiego jest donos na Mariannę Runo o przechowywaniu przez nią kobiety narodowości żydowskiej i kartkę tę doręczył żandarmom.

Na skutek wyżej opisanego zameldowania Marianna Runo została aresztowana i osadzona w obozie zagłady w Oświęcimiu, gdzie poniosła śmierć.

K-5

W roku 1944 mieszkaniec wsi Ciepielin Edward Król otrzymał zezwolenie od komisarza niemieckiego na ubój wieprza, z tym że miał zabić mniejszą sztukę dla siebie, a większą oddać Niemcom na kontyngent. Król zabił większą sztukę dla siebie. Czesław Jasiński dowiedział się o tym, zameldował komisarzowi niemieckiemu, a następnie zabrał Królowi mięso i dostarczył ko-

IPN

44,63

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Czesław Chimkowski przyznał się do winy i wyjaśnił, że kartkę doręczył na polecenie sołtysa wsi Jasińskiego.

PROKURATOR POWIATOWY

St. Mąka

Wykaz osób podlegających wezwaniu na rozprawę główną:

O s k a r ż e n i a :

K-17 Czesław Jasiński - Więzienie w Pułtusk

K-44,63 Czesław Chimkowski - Ciężpielin gm. Gzowo, pow. Pułtusk
wzmianka 26 I 52 41 80

S w i a d k o w i e :

K-11150 Stanisława Chimkowska - zam. Ciężpielin, gm. Gzowo, pow. Pułtusk

K-7 Stanisław Runo " - "

K-36 Aleksander Bandurski " - "

K-37 Bronisław Piechura " - "

K-38 Kazimierz Kozon " - "

K-39 Stanisław Pudłowski - zam. Trzepowo, gm. Gzowo, pow. Pułtusk

K-5,41 Czesława Król - zam. Ciężpielin, gm. Gzowo, pow. Pułtusk

K-40 Bronisław Chimkowski " - "

K-43 Józef Pawłowski " - "

PROKURATOR POWIATOWY

St. Mąka

Przewodniczący
Nr 1-44,63
L. dz. P.
Nadano
w dniu 18 października 1951r.

Sekretariat Prokuratury

*Lambrze
Pracownicy, m. 10 ul. Chmielowej
wspierają adw. Jasińskiego
26 I 52 41 80*

*Obrońca z wyboru Jasińskiego
adw. Władysław Reyn del - Warszawa ul. Czerwota 3 m. 4*

Świadkowie odrodowi Jasińskiego (str. 15)

IPN
BUIAD
Warszawa

10. Władysław Sobaniska - wieś Ciepielin gm. Gzowo pow. Pułtusk
11. Stanisław Skrajnowski - " " " " "
12. Władysław Jwardowski - " " " " "
13. Piotr Jasiński wieś Pawłowo gm. Wapłowo pow. Ostroda
14. Aleksander Rasiński wieś Karniewo gm. Gzowo pow. Pułtusk
15. Stanisława Ciecińska wieś Ciepielin " " " "
16. Helena Pichor " " " " "
17. Jan Cieciński " " " " "

IPN
BUIAD
Warszawa

Świadkowie odrodowi Chmukowskiego (str. 16)

18. Feliks Wyżyzyska wieś Mieszki gm. Winnica pow. Pułtusk
19. Helena Pirmikiewicz " Ciepielin gm. Gzowo " "
20. Stanisław Wyżyzkowski " " " " "
21. Franciszek Dąbkowski " " " " "
22. Wiktoria Świdorska " Pobytkowo-Duże gm. Gzowo pow. Pułtusk
23. Bronisława Kornacka " Ciepielin gm. Gzowo pow. Pułtusk

IPN
BUIAD
Warszawa

Porz.

1

2

3

4

5

uk. Mi

Sygn.akt IV.1.K. 471/51

Sentencja Wyroku

w Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 14 grudnia 1951r.

Sąd Wojewódzki dla województwa warszawskiego w Warszawie w
Wydziale IV Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący S.W. M. Dźbikowski

Ławnicy K. Gudny i Wł. Kuźniarski

Protokółant M. Bogaćka

rozpoznawszy w dniu 14 grudnia 1951r. sprawę 3

- 1) Czesława Jasińskiego - urodz. 18. X. 1902r. w Ciepieli -
nie, syna Józefa i Marianny,
- 2) Czesława Chinkowskiego - urodz. 24. X. 1905r. w Ciepielinie -
syna Władysława i Julianny

oskarżonych o to, że :

I. Czesław Jasiński

W roku 1944r. w czasie okupacji niemieckiej we wsi Dzier-
żenin pow. Pułtuskiego - idąc na rękę władzy państwa niemie-
ckiego - oskarżył przed żandarmerią niemiecką Mariannę Runo o
udzielenie schronienia kobiecie narodowości żydowskiej, wsku-
tek czego Marianna Runo została aresztowana i osadzona w
obozie zagłady w Oświęcimiu, skąd więcej nie powróciła, >
to jest o czyn, przewidziany w art. 1 p. 2 Dekretu z dnia
31 sierpnia 1944r.

<<II. W tymże czasie i miejscu - idąc na rękę władzy państwa nie-
mieckiego, zameldował komisarzowi niemieckimu o tym, że
Edward Król zabił dla własnego użytku większego wieprza niż
wynikało z zezwolenia, wydanego przez Komisarza, wskutek cze-
go mięso zostało zabrane, a Król został pobity przez tegoż
komisarza, >>

t.j. o czyn, przewidziany w art. 2 Dekretu z dnia 31-
sierpnia 1944 roku.

o r z e k ł :

1) uznaje Czesława Jasińskiego winnym obu zarzucanych mu czynów z tym, że w obu wypadkach oskarżony działał pod wpływem strachu i groźb Eleonory - Leokadii Runo i s k a z u j e go :
za pierwszy z tych czynów z mocy art. 1 pkt. 2 , art. 5 § 2 i 3 i art. 7 Dekretu Sierpniowego na pięć / 5 / lat i jeden miesiąc więzienia z pozbawieniem praw na dalsze dwa lata i za drugi czyn z mocy art. 2 , art. 5 § 2 i 3 i art. 7 Dekretu Sierpniowego na sześć / 6 / miesięcy więzienia z pozbawieniem praw jak wyżej ; z mocy art. 31 - 34 K.K. wymierza oskarżonemu karę łącznie pięciu / 5 / lat i jednego miesiąca więzienia z pozbawieniem praw na dalsze dwa lata ; z mocy art. 58 K.K. z a l i c z a oskarżonemu areszt śledczy od dnia 26 maja 1951 r.

IPN
BUIAD
Warszawa

2) uznaje Czesława Chimkowskiego winnym zarzucanego mu czynu z tym, że oskarżony działał z polecenia sołtysa Jasińskiego i za czyn ten s k a z u j e go z mocy art. 2 art. 5 § 2 i 3 i art. 7 Dekretu Sierpniowego na jeden / 1 / rok więzienia z pozbawieniem praw na dwa lata. Zalicza oskarżonemu areszt śledczy od dnia 26 lipca 1951 r. z mocy art. 58 K.K.

IPN
BUIAD
Warszawa

3) Zasądza na rzecz Państwa od Czesława Jasińskiego trzysta / 300 / złotych i od Czesława Chimkowskiego sześćdziesiąt / 60 / złotych opłaty sądowej i solidarnie od obydwóch oskarżonych zwrot kosztów postępowania w sprawie .

U z a s a d n i e n i e .

Oskarżony Jasiński zarówno na rozprawie , jak w śledztwie twierdził , że Chimkowski i Leokadia / Eleonora / Runo nalegały na niego , ażeby napisać na żandarmierię meldunek , że Marianna Runo przechowuje żydówkę . On nie chciał i nie napisał . Wtedy Leokadia Runo napisała meldunek , który on schował do kieszeni . Wówczas kobiety namówiły Chimkowskiego , który w końcu uległ i pojechał na żandarmierię .

Zeznania temu zarzuczone Chimkowski , który

mają aż nadto wyraźny interes w przerzucaniu winy na ^{IPN} drugiego ^{Nasześci} współoskarżonego i wszyscy oni aż nadto wyraźnie przemilczają niewygodne dla nich fakty.

Szczegółowa analiza zeznań Jasińskiego nie pozostawia, zdaniem Sądu, żadnych wątpliwości, że nasutek grózb i nalegań Leokadii Runo Jasiński napisał meldunek i posłał Chinkowskiego z tym meldunkiem na żandarmerię. Gdyby bowiem oskarżony, jak twierdzi, schował ten meldunek i złożył go żandarmerii dopiero wtedy, gdy żandarmi zaczęli go o ten meldunek w czasie badania wypytywać - Jasiński nie wyszedłby z żandarmerii o własnych siłach. W najlepszym razie, pobitego do utraty przytomności, odwieźliby go sąsiedzi, a prawdopodobnie - wogóle ^{był} do domu już nie wróciłby. Chodziło przecież o ukrywanie żyda. Rok 1944. Poza to Jasiński, jak z zeznań Czesławy Król wynika, do odważnych nie należał i czynów bohaterskich z jego strony w tym czasie przypisywać mu skutecznie nie można.

Mając na uwadze szczególne okoliczności ^{IPN} czynu, bliskość klasową oskarżonego i życzliwe naogół zeznania świadków obrony, a w szczególności świadka Pułkowskiego, Sąd ograniczył Jasińskiemu karę do ustawowego minimum.

Osk. Chinkowski - zarówno na rozprawie, jak w śledztwie przyznawał fakt odwiezienia listu, który mu wręczył Jasiński, na żandarmerię.

Na rozprawie zarówno on, jak i jego żona twierdzili, że Chinkowski nie znał treści listu.

W śledztwie natomiast Chinkowski dwukrotnie - k.44 i 63 zeznawał, że Jasiński mówił mu, wręczając meldunek: "u Runowej jest żydówka zawieź to na żandarmerię". Jasiński zarówno na rozprawie, jak w śledztwie twierdził, że Leokadią Runo rozmawiał w obecności Chinkowskiego.

Do do prosiaka osk. Jasiński do winy się przy -
znał. Wobec stosunkowo nikłej szkody i stwierdzonych przez
żonę pokrzywdzonego Króla starań Jasińskiego o dopomożenie
Królom Sąd ograniczył mu karę do sześciu miesięcy więzienia.
Karę k a c z n ą orzeczono zgodnie z prawem.

Z przyczyn powyższych i z mocy powołanych
wyżej przepisów prawa Sąd o r z e k ł jak w sentencji.

9.1.52 *[signature]*

Sąd Rejonowy dla M. St. Warszawy
K. 1-3
w Warszawie
8 lutego 1952 r.

*Lawie kci'm...
mimo nieważności planu...*

*14/1/52
WKS. kalendarz...
Chyba nie będzie...*

*12.1.54
Pres. p...
N. N. nie...
z... 7.1.54...*

*Larty kome, zawieszona
prokuratura i...
wzrostek wystaw
odpisy...
polecenie...
opł....*

*Wystawo:
Odnosnie wroty pro
co do osk. Jasińskiego...
wystawo do Pres. G. R.N.
Odnosnie...
Chwałowski...*